

ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΘΩΝΙΚΗ ΕΠΟΧΗ

Η ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΑΜΑΛΙΑΣ

'Η «Χρυσή νεολαία» του 1862 και η συγκεντρώσεις στην 'Ωραιάν «Ελλάδα». — Μία ζωηρή παρέα στην Πεντέλη. — 'Ο 'Αριστοίτης Δόσιος και οι φίλοι του. — Μετά τις πέρδικες σαλμί, γράφεται η διαθήκη. — Μία δραματική σκηνή πρὸ τῆς «Μεγάλης Βρετανίας». — Τὸ δέντρο μετὶ τῆ σφαίρα. — Εἰς θανάτου διὰ τῆς λαιμητόμου! Τὰ δακρυὰ τοῦ πατέρα. — 'Ο θλιβερός ἐπίλογος.

'Ενα ἀπὸ τὰ ζωηρότερα ἐπεισόδια τῶν 'Οθωνικῶν χρόνων χαρακτηριστικὸ τῆς ὁρμῆς ποὺ εἶχε ἡ «χρυσή νεολαία» τοῦ β2-εἶνε καὶ ἡ ἀποπείρα δολοφονίας ἐναντίον τῆς βασιλείουσας 'Αμαλίας. Τὴν ἐποχὴ ἔκεινη δύο ἦταν τὰ μεγάλα κοσμικὰ κέντρα τῶν 'Αθηνῶν: 'Η περίφημη «'Ωραία 'Ελλάς» παρὰ τὴν ὁδὸν 'Ερμού, καὶ τὸ «Σολωνεῖον». Στὸ δεύτερό τοῦτο συγκεντρώ-νετο κάθε βράδυ μιὰ παρέα ἀποτελουμένη ἀπὸ τοὺς πρὸ δια-λεχτοὺς νέους τῶν 'Αθηνῶν: τὸν 'Αριστοίτη Δόσιο, τὸ Λεωνίδα Δελπυιώγη, τὸν 'Αλκ. Καμπά, τὸν Γλαράκη, τὸν Σκαρβέλη καὶ ἄλλους. Συζητοῦσαν γιὰ τὴν «κατάστασι», διάβαζαν τὰ πύρινα ἀντιβασιλικὰ ἄρθρα τῶν ἐφημερίδων, ἔλεγαν τῆς ἰδέας τῶν. Πρὸ ζωηρὸς ἀπ' ἄλλους, πρὸ τολμηρὸς ἦταν ὁ Δόσιος. Νέος, ἐκίττων μορφώσεως, γλωσσομαθῆς, ἐξυπνος, εἶχε χαρα-κτῆρα εὐέξακτον. Τοῦτο ὄμως δὲν ἐμπόδιζε τοὺς φίλους του νὰ τὸν ἐκτιμῶν ἀπειρίως ἢ μάλλον νὰ τὸν λατρεύουν. Κατὰ τὰς ἀρχὰς Σεπτεμβρίου 1859, ὁ Δόσιος μετὰ τοὺς φίλους τῶν ἐξέδρα-μον στὴν Πεντέλη νὰ διασκεδάσουν. 'Ο Δόσιος ἄφησε τοὺς ἄλ-λους στὸ νοσοσπίτι, ἐμπῆκε σὲ δόσους, καὶ ἕτερα ἀπὸ λίαν, ἦκουσαν προβολιόμοις. Γρηναζοῦσαν στὴ σκοποβολή. Κανεὶς ὄμως δὲν ὑπῆρξε τὸς σκοποῦς του, γιὰ τὸ Δόσιος δὲν ἄφνε νὰ μαγευεῖ τίποτε...

Κατέβηκαν πάλι στὴν 'Αθήνα.... 'Υστερα ἀπὸ λίγες μέρες ὁ Δόσιος σταντὰ στὸ δρόμο τὸν Καμπά καὶ τὸ Δελπυιώγη καὶ τοὺς λέει. «'Ελάτε τὸ βράδυ νὰ φάμε σπῆτι. Μοῦ ἔστειλαν κάτι πέρδικες ἀπὸ τὴν Κύθρον τετραπῆρας l.» Οἱ φίλοι του ἐδέ-χθησαν εὐχαρίστως, γιὰ τὸ ἀρχονικὸ τοῦ Δόσιου εἶχε ἕνα φί-λο μάγειρα Κεφαλλωνίτη, ὀνομαζόμενον Μιχ. Βρεττὸ. Στὸ γεῦ-μα ὁ Δόσιος δὲν παρουσίασε τίποτε ἐκπαικτό, Μόνον μιὰ σιγυ-μὴ δταν ἀποταρβήχηκε στὴν καμαρὶ τῶν κατὰ τὴν γράψῃ (ὅπως ἀπεδείχθη ἕτερα, ἐπὶ διαθήκη του) εἶπε:

—'Η διδριχίς μεταξὺ τῶν δύο φύλων παύει δταν ἡ γυναίκα ἀνεβῆ σὲ θρόνον!

Μετὰ τὸ γεῦμα, οἱ δύο φίλοι ἔφυγαν νὰ πᾶνε στὴ γραφεῖα τῆς ἐφημερίδος. «Τὸ Μέλλον τῆς Γατριδος» τῆς ὁποίας ἦταν συντάκτης ἔμεινε δὲ μόνος ὁ Δόσιος, ὁ ὁποῖος ξέροντας δτι ὁ Καμπὰς δὲν θὰ πᾶιναι σπῆτι του, ἔστειλε τὸ μάγειρό του καὶ ζήτησε ἀπὸ τὸν ὑπηρέτη τοῦ Καμπά τὸ πιστόλι τοῦ ἀρετικῶ του, ἐκείνο μετὰ τὸ ὁποῖον ἔκανε σκοποβολὴ στὴν Πεντέλη. 'Ο ὑ-πηρέτης χωρὶς νὰ ὑποφιασθῆ τίποτε, ἔδωσε τὸ πιστόλι στὸ μά-γειρο. 'Ο Δόσιος ἄμα τὸ ἔλαβε, γεμάτος ὄσως ἦταν, τὸ ἔδεσε μετὰ σπάγγο ἀπὸ τὸ χαλκὰ τῆς λαβῆς, τὸ κράμασε ἀπὸ τὴ μὲν τῶν καὶ πᾶνε στὸ «Σολωνεῖο» ὅπου βόηκε τὴν ταχυκὴ του παρέα.

'Εκουβέντισαν κἀποσα «πολιτικὰ» καὶ κατὰ τὸ δειλινὸ, ἄλοι μαζὶ, ξέκρινον, πᾶσαν τὴν ὁδὸν Σταδίου γιὰ ν' ἀνεβῶν στὸ Ἐντάγμα. Στὸ δρόμο μερικὸι χωριστῆκαν καὶ ἔφυγαν. 'Εκείνοι ποὺ ἔμειναν ἐκλιπνίζαν στὴν τοκίαν Κωστίη δταν ἔ-ξαφνα σὲ βάθος τῆς ὁδοῦ Σταδίου πρὸς τὴν πλατεῖα 'Ομονοί-ας, ἐμπῆκε ἡ Βασιλικὴ συνοδεία. 'Εγύριζαν ἀπὸ τὸν ἄσπερινὸ περίκλειο τῆς Βασιλείουσας ἔπιπκο. 'Ἦταν ἡ 'Αμαλία, ἡ κυρία ἐπὶ τῶν τιμῶν Μαρία Γρίβα (ἡ ὡραία σύζυγος τοῦ στρατηγοῦ) οἱ ὑποσπαστὰ Βαλτινὸς καὶ Χατζηπέτρος, ὁ ἀρχιπλοκάμος Μι-δινοῦ καὶ μερικὸι χωροφύλακες γιὰ τὸ φόβο τῆς ληστείας. 'Ο Βασιλεὺς 'Οθων τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἀπουσίαζε στὴν Εὐ-ρώπη.

Τὴ σιγμὴ ἔκεινη ὁ Δόσιος χάθηκε ἀπὸ τὸν δμίλο τῶν φί-λων του, οἱ ὁποῖοι ἄμα ἔφθασαν ἐκεῖ ὅπου εἶνε σήμερα τὸ καφ-φενεῖο Ζαχαράτου (τότε οἰκόμετο ἀπεριτελήτο) διελύθησαν χω-ρὶς νὰ παρατηρήσουν τὴν ἀπουσία του...

Στὸ μεταξὺ ἡ Βασιλικὴ συνοδεία προχωροῦσε καὶ ἀκουγόν-ταν πρὸ καθαρὰ τὸ ποδῶλοπιδ τῶν ἄλόγων ποὺ ἀνέβαιναν τὴν ὁδὸν Σταδίου. 'Οταν ἡ συνοδεία ἔκαμπε τὴν ὁδὸν Γεωρ-γίου διευθυρομένη στὸ 'Ανάκτορα ἀντήχησε ἕνας προβολιόμος. 'Ο 'Αριστοίτης Δόσιος κρυμμένος στὴ θέσι ὅπου ἀκριβῶς εἶναι σήμερα ἡ μικρὴ θύρα τῆς οἰκίας Σκολοῦδη, ἐπροβόλησε κατὰ τῆς 'Αμαλίας ποὺ ἐπῆγιναι μπροστὰ πρῶτον. 'Η σφαῖρα πέρασε κοντὰ τῆς καὶ μπήχηκε σ' ἕνα δέντρο τῆς πλατείας. Φαινότανε μὲχρι τοῦ1890 δ:αν ἔτελος τὸ δέντρο ξεραθῆκε καὶ τὸ κόψανε...

'Ο κρῖτος τοῦ προβολιόμοῦ ἔφερε γιὰ μιὰ σιγμὴ σὺγχυσι. Τὸ ἄλογο τῆς Μαρίας Γρίβα ἀναιτιγῆθηκε καὶ τὴν ἔριξε κἀ-τω. Οἱ χωροφύλακες ποὺ ἔρχόντανε πίσω τρέξαν στὴ βασιλεί-οσα καὶ στὴν ἀρχὴ νόμισαν πῶς ἀντὶ αὐτῆς σκοιόθηκε ἡ γυναί-κα τοῦ στρατηγοῦ. 'Ενῶ δὲ μερικὸι διαβάται ἔτρεχαν νὰ σπ-κώσουν τὴ Γρίβα, ἡ βασι-λίσα καταληφθεῖσα ἴσως ἀπὸ γυναικεία δειλία, κτῆ-πη μετὰ καμμιτοσὶ κἀλλο-γὸ τῆς καὶ ἔτρεξε πρὸς τὸ Παλῆτι δίνοντας ὄσως μεγαλόφωνα μιὰ διαταγὴ

στοὺς ἀκολούθους τῆς. —Πᾶστε τον καὶ ὀδηγήστε τον στὰς φυλακὰς. 'Ανακαλύ-φαστε τοὺς συνενόχους του!

Στὸ μεταξὺ ὁ Δόσιος ἔτρεξε νὰ φύγη, ἀλλὰ πρὶν φθάσῃ στὴ γωνία ὅπου εἶναι τῶρα τὸ ξενοδοχεῖο τῆς Μεγάλης Βρετανίας, οἱ Χατζηπέτρος καὶ Βαλτινὸς τὸν ἔ-πιασαν καὶ τὸν παρέδωκαν στοὺς χωροφύλακες. Τότε πρὸς ἀρ-χίος νὰ μαζεύεται κόσμος. 'Ενῶ οἱ χωροφύλακες ὠδηγοῦσαν τὸν Δόσιο στὰς φυλακὰς, σταντῶνται στὴν ὁδὸν 'Ερμού μετὰ τὸν ἀξιωματικὸν 'Αγαμέμνονα Σκαρβέλη. Ἀδρὸς δὲν ἦξερε γιὰ τὴν πηγαῖον τὸ Δόσιο μέσος, ἀλλὰ μόλις εἶδε τὸ φίλο του στὰ χεῖρα τῶν χωροφύλακων, τραβῆκε τὸ σπαθὶ καὶ δρῶμὰ νὰ τὸν ἀπε-λευθερώσῃ. Δὲν τὸ κατάρῳσε ὄσως καὶ συλλαμβάνεται καιά-τῳς. Καὶ οἱ δύο κλεισθήκατο στὰς φυλακὰς σὲ αὐστηρὴ ἀπομ-νωσι Καὶ ἡ πρωτεύουσα ὠργιάζε σὲ φήμας.

Στὶ μεταξὺ ἡ ἀρχὴ δὲ μποροῦσε νὰ παραδεχθῆ δτι τὸ διδ-βημα τοῦ Δόσιου ἦταν ἀδύρητο καὶ ἄρχισε νὰ συλλαμβάνῃ τοὺς φίλους του. 'Ο ἀνακριτὴς Σπετσιόπουλος διάταξε νὰ πι-δωννε ἐκείνους μετὰ τοὺς ὁποῖους εἶχε γευματίσει τὴν προηγου-μένην ὁ Δόσιος. Νύχτα ἐπερικυκλώθησαν τὰ σπῆτι τοῦ Δελ-πυιώγη καὶ τοῦ Καμπά, οἱ ὁποῖοι μετὰ τὰ μεσάνυχτα ὠδηγόν-το στὸ Μεντρεσὸ. 'Αλλ' ὁ Δόσιος διεμαρτύρητο φωνάζοντας:

—'Ορκίζομαι ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων δτι δὲν ἔχω σ-υνενοχὸς! 'Ορκίζομαι δτι κανεὶς δὲν ἐγνώριζε τὴν ἀπόφασί μου.

Οἱ φίλοι του ἔλασάνιζοντο στὰς φυλακὰς, νὰ ὁμολογήσουν τὴν ἀλήθειαν ἀλλὰ κανεὶς δὲν ἔπιπτεσε τῆς διαμαρτυρίας του δτι εἶναι ἀθῶος. Ὅστε ἡ Κυβέρνησις ἡ ὁποία θέλοντας ν' ἀντιπρ-φθῆ ἡ ἴδια τῆς καταθῳσεως τῶν συλληφθέντων διάταξε νὰ τοὺς φέρουν πρὸ τῶν 'Υπουργῶν, σὲ ὑπουργικὸ Συμβούλιο ποὺ εἶχε συνῆλθει στὴν οἰκίαν Καλλιγῶς ἐκεῖ πρὸ εἶναι σήμερα τὸ ξε-νοδοχεῖο «Μινεῖρα». Πρῶτος εἰσήχησῃ στὴν αἴθουσα τῶν 'Υ-πουργῶν ὁ Δόσιος μετὰ σιδηροδεμῆτα τὰ χεῖρα, ἐνῶ οἱ ἄλλοι ἔ-περιμειναν στὸ διάδρομο, δεμένοι κ' αὐτοὶ καὶ ἔξανακτιμένοι. 'Ο οἰδόλογος ἠπῆρξε ζωηρότατος. Οἱ 'Υπουργοὶ ἔρεθισμένοι, ἐπέτεθησαν ἐναντίον τοῦ Δόσιου, ὁ ὁποῖος ἀπαντοῦσε ἠρεμῶτα-τατα. 'Επανελέμβανε τὴ δὴλωσι δτι δὲν ὑπῆρχον συνενόχοι καὶ κατέληγε μετὰ τὸ γνωμοκὸ του.

'Η διδριχίς μεταξὺ τῶν δύο φύλων παύει, δταν ἡ γυναί-κα ἀνεβῆ σὲ θρόνον! 'Απὸ τοῦ 'Υπουργοῦ δὲ ἦταν οἱ πρὸ πολλὸ ἐξωργισμένοι, 'Ο τῶν Στρατιωτικῶν Δημήτριος Βῆτο-νης καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γ. Σίμος. 'Ο τελευταῖος βήχηκε στὸ διάδρομο καὶ μίλησε στοὺς δύο ἀναμένοντας μετὰ ὄσως ἄγριο. —Κακοῦργος, εἶπε, ἐμελετήσατε νὰ καταστρέψετε τὴν 'Ελλά-δα. l. 'Οἱ δύο νέοι διεμαρτύρησαν ἐντόνως, τοῦτο ὄσως δὲν τοὺς ὠφέλισε, δῖοτι καὶ πρὸ μετεφέρθησαν στὰς φυλακὰς.

Τὴν ἄλλη μέρα, ἡ 'Αμαλία ἀνεχώρησε γιὰ τὴ Πάρο καὶ δταν ἐπέστρεψε μετὰ τρεῖς μέρες, ἔγινε δεκτὴ μετὰ ἀπεριόριστο ἐνθουσιασμοῦ ἀπὸ τὴν πρωτεύουσαν ποὺ παύοτανε δόλοκληρο τὸ βράδυ πρὸς τιμὴ τῆς. 'Απὸ τὸ καρχαλόραχο παρῳθρο τῆς φυλακῆς τῶν οἱ τρεῖς κρατούμενοι ἔβλεπαν τῆς ρουκέτας ποὺ φωτοβολοῦσαν στὸν οὐρανὸ κ' ἄκουγαν τῆς ζητωκραυγῆς τῶν 'Αθηνῶν, οἱ ὁποῖοι λίγες ἡμέρες προηγουμένη ἐγῳγγῶσαν ἐναν-τίον τῶν «ουρῶντων». Στὸ Ναύπλιο ὄσως συνέβη τοῦτο. Μετὰ τὴ δοξολογία ποὺ ἐφῆλξ στὸ Μητροπολιτικὸ ναο, αἱ ἀρχαὶ ἀπε-φάσαν νὰ φωταγωγηθῶν τὰ δημόσια καταστήματα καὶ τὰ φρούρια. Λοιπὸν τὸ βράδι, ἐνῶ ἡ πόλις ἐπανηύρισε γιὰ τὴ δίδωσι τῆς Βασιλείουσας, ἕνας νέος μονοκῶς, ὀνόματι Ταρ-ταροῦγας, ἐγῳρίζε σὲ σκοτάδι καὶ ἔτριγγε κἀτω ἀπὸ τῆς πόρ-τες τῶν Ναυπλιῶν ἐντόσους ὑβριστικῶς λιβέλλοις ἐναντίον τῶν Βασιλέων μετὰ τοὺς ὁποῖους τὸν εἶχαν ἐφωδίδοσι οἱ φυλα-κισμένοι στὸ Παλαμίδι ἀξιωματικὸι μετὰ τὴν κατηγορία τοῦ ἀντι-βασιλιόμοῦ. Τὰ ἔντοπα ἐτελείωναν ἔτσι: «'Αθλιε λαὸ τῆς 'Ελ-λάδος, ἀντὶ νὰ ληπῶσι διὰ τὴν ἀποτυχίαν, πανηγυρίζεις αὐ-τὴν ὡς ἔορτην;»

'Ὅσοτος ὁ ἀνάκριτος εἶχε τελειώσει. 'Ο Δελπυιώγης καὶ ὁ Καμπὰς ἀφέθησαν ἐλεύθεροι. 'Ο Δόσιος εἰσήχησῃ σὲ δίκη τὴν ὁποῖαν παρηκολούθησε ποκντότα πλῆθος. 'Ο κατηγορούμενος καὶ ἐνώπιον τῶν δικαστῶν ἐπανελάβε τῆς ἰδέας πλῶνεις, δτι ἐνήχησε μόνος, χωρὶς συνενόχους. Τὸ δικαστήριον κατεδικάσε τὸ Δόσιο σὲ θάνατο. 'Ο νέος μετῆ τῆς σιγμῆς ἐκείνης δια-τρηοῦσε τὴν ἀταραχία του. Μίνο τὴ σιγμὴ ποὺ τοῦ δίδρασαν τὴν ἀπόφασί, τὰ ὑδῖα του ἐπλανήθησαν στὸ κενὸ ἀνήσυχτα γῳήγορα ὄ-σως ἡ μορφή του ξαναπῆρε τὴν πρῶτη τῆς ἔσφρα-

ΟΙ σφήκες και οι ρευματισμοί

Είς τῶ γνωστών Γαλλικῶν ἱατρικῶν περιοδικῶν ἡ 'Υγεία καί 'Επιστήμη' ἐδημοσιεύθη τελευταίως ἡ ἐξῆς παράδοξος ἀνακοίνωσις ἐνὸς Γάλλου, ὀνόματι Γεωργίου Λεμπόν, ὑπογραφομένη καὶ παρὰ τοῦ νευρολόγου ἱατροῦ κ. Λεντέρ :

« Ἐπαισα ἀπὸ δειξίας ἀπὸ διαφόρους ρευματισμούς. Οὕτε τὰ λουτρά τοῦ Αἰξ-Λε-Μπαίν, οὕτε τὰ διάφορα φάρμακα, οὕτε καὶ ἡ ἱατρικὴ περιθαλψὶς περιθῶμων ἱατρῶν, δὲν κατόρθωσαν νὰ μετρίδουσιν τοὺς δεινοὺς πόνους τῆς καταραμένης αὐτῆς ἀρρώστειας. Ἀπεφάσιμα νὰ φύγω ἀπ' τὸ Παρίσι καὶ νὰ μεταβῶ σ' ἕνα ἐξοχικὸ κτήμα μου στὴ Νορμανδία. Ἐκεῖ, ἕνα βράδιον, ἐνῶ γύριζα ἀπὸ τὸ συνευθισμένον μου βραδυνὸν περίπατον, αἰσθάνομαι κάποια σφήκα νὰ πετιθῆ γύρω μου. Δὲν εἶχα προφθασί νὰ προσωλαχθῶ, διὰ τὴν βλέπω νὰ ἐρχεται μὲ ὀρμὴν, καὶ νὰ με κεντρίζει στὸ δεξιὸν μου χεῖρ. Ὅλο μου τὸ μαρτύριον, ποὺ ἴταν προσβεβλημένον ἀπὸ ρευματισμόν, φλογίσθηκε ἀμέσως καὶ ἄρχισεν νὰ πρίζεται, μὰ...περιέργως ἄρχισεν νὰ ἐκκλῖν σιγά-σιγά τελείως ὁ πόνος τῶν ρευματισμῶν.

Τὸ πρῶγμα κατ' ἀρχὰς μοῦ φάνηκε παράξενον, καὶ ἀπεφάσιμα νὰ συλλάβω τὴν ἐπομένην μερικὴν σφήκα, γιὰ ν' ἀποτελειώσω ἔστω τὴν θεραπεία τῆς ἀσθενείας μου. Καὶ πράγματι τὸ ἄλλο πρῶτον εἶχα στὴ διάθεσίν μου ἐπὶ τῶ σφήκε, τῆς ὁποῖας ἔβαλα νὰ με κεντρίσουν καὶ στὸ δεξιὸν μου πόδι τὸ ὁποῖον ἐπαισα καὶ μ' ἐποντοσε φρικτὰ. Τὸ ἀποτέλεσμα ἴταν θαυμάσιον. Μετὰ τὸ κέντρισμα, οἱ πόνοι μου ἐλαττώθηκαν καὶ σὲ λίγον ἔπαυσαν τελείως. Ἀνέκτιπα ἐντελῶς ὅλη μου τὴν ἐλευθερίαν καὶ τῆς ἐλαχίστης κινήσεως, ἄρχισα νὰ βαδίζω ἀνετα καὶ μὲ λίγα λόγια... ἦσαν τελείως θεραπευμένους.

Ἀπὸ τότε, εἶνε τῶρα ἔξιν μῆνης, ὁσάκις αἰσθανθῶ καὶ τὴν παραμικρότερην ἐνόηλησιν, ἀντὶ παντός ἄλλον φαρμάκον, τρέχω καὶ συλλαμβάνω μὴ σφήκα τὴν ὁποία ἀφῆκα νὰ με κεντρίσῃ στὸ πόδιον μέρος : ἡ θεραπεία εἶνε ἀποτελεσματικὴ.

Ὁ ἱατρός μου κ. Λεντέρ, στὸν ὁποῖον ἀνεκοίνωσα τὰ συμβάντα αὐτὰ, μὲ παρεκάλει νὰ τὰ δημοσιεύσω, μὲ τὴν ἐντολὴν νὰ τὰ ὑπογράψῃ καὶ αὐτός. Ὑπακούοντας στὴν παρακλήσιν του αὐτὴν τὰ δημοσιεύω μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι θὰ χρησιμεύσουν σ' ὄλους ὄσους βασανίζονται ἀπὸ τὴν καταραμένην αὐτὴν ἀρρώστειαν».

οι... Ὅταν ὁ κατὰδικος ὠδηγήθη στὰς φυλακὰς, ὁ πατέρας του ἐπῆγε στὸς φίλους του καὶ τοὺς παρεκάλει νὰ τὸν πείσουν νὰ ὑπογράψῃ ἀναίρεσιν τῆς ἀποφάσεως. Ἄλλ' ὁ Δόσιος ἀπάντησε μὲ ἀπερηφάνεια :

— Πότε στὸν πατέρα μου δεῖ δὲν πρέπει νὰ ζητῆ νὰ με ἀτιμώσῃ !.

Ἄλλ' ὁ δυστυχὴς πατέρας ἐπέμεινε. Ἐπῆγε στὴ φυλακὴν, ἐργασίοντες στὶς πλάκες καὶ ἔκλαιγε, ἕως ὅτου ὁ νέος συγκινήμενος εἶπε :

— Καλὰ, πατέρα, φέρε τὸ χαρὶ νὰ ὑπογράψω.

καὶ ὑπέγραψε τὸν αἰτίον. Ἄλλ' ἡ αἰτίσις ὕστερα ἀπὸ λίγες μέρας ἀπερρίθη καὶ ἡ καταδικαστικὴ ἀπόφασις ἐπεκρωθήθη. Καὶ τὴ νέα αὐτὴ ἀπόφασις τὴν ἀκούσει ὁ Δόσιος μὲ ἀταραξία. Τῶρα θύμα, ἡ συγκίνησις στὴν ἐδαίθησιν ἐκείνην κοινωνίαν ἴταν ζωηροτάτη. Ὅλοι ἐκπληκτοῦσαν τὸν ὠραῖον ἐκείνον νέο, τὸν μορφωμένο, τὸν γενναῖον, τὸν ἐπαρτίδον ποῦ ἐπρόκειτο νὰ καταρτισθῆ στὴν Λαίμησιν ὡς κηροποιός. Ἡ συμπάθεια ἴταν γενική. Ἡ Ἀμαλία τὸ κατάλαβε καὶ ἔκανε μὴ πολιτικὴν πράξιν. Ἐχώρισε τὴ ζωὴν στὸ Δόσιον. Ἡ ποιητὴν εἰς ἐμετριολογικὴν σὲ ἰσθμία δεσμῶν.

Μετὰ τὴν ἀνομιὰ τῆς χάριτος ὁ Δόσιος ἔμεινε στὰς φυλακὰς ἀρκετὸ καιρὸν. Τέλος οἱ φίλοι του ἀπεφάσισαν νὰ τὸν ἀρπάξουν καὶ τὸν φυγαδεύσουν. Ἐνας ἀπὸ τοὺς ἀξιωματικούς ἐμνήθη στὴν συνωμοσίαν, ἀλλὰ σὲ μετὰρ ἦλθαν τὰ γεγονότα τοῦ 62. οἱ Βασιλεῖς ἐξέθρονίσθησαν καὶ ὁ Δόσιος ἐλευθέρως περὶ ἐσπικώθη ἐν θριάμβῳ στὴ χεῖρα ἀπὸ τὸν πανηγυρίζοντα κόσμον.... Ἀργότερα ὁ Δόσιος ἐπῆγε στὴν Εὐρώπην νὰ σπουδάσῃ, ἐγγύσιον σοφός, κατέλαβε ἄριστον θέσι στὴν κοινωνίαν, ἀλλὰ πάλαισι ἴταν μελαγχολικός. Ἐἶνε ἀδύνατον νὰ φαντασθῆ καλεῖς εἰ ἀποφῶν στὴν ψυχὴν μου», ἔλεγε.

Ἐπὶ τέλος ὁ Ἀριστείδης Δόσιος παρεφθάνει. Οἱ συγκυγενοὶ τὸν ἐκλείσαν σὲ φρενοκομείον, ὅπου καὶ ἀπέθανε.

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ
ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

— Στὴ Βουχάρα, πόλη τῆς κεντρικῆς Ἀσίας, ὑπάρχει δολοκλήρη συνοικία λεπρῶν, οἱ ὁποῖοι εἶτε ζιποῦν εἶτε δεχονται ἱατρικὴν συμβουλή. Ζοῦν μονωμένοι, καὶ παντρεθονται μεταξύ των. Τὰ παιδιὰ των ἴταν φηδόνουν σὲ 20 ον ἔτος καλύπτονται κ' αὐτὰ ἀπὸ τὰ φρικτὰ φολιδώματα τῆς νόσου. Ἀπὸ τὴ Βουχάρα ἀπλώνεται ἡ λέπρα καὶ στὸν ἄλλο κόσμον.

— Ἡ Ἰαπωνικὴ γλώσσα στερεοταί ἐντελῶς ἑθνητικῶν λέξεων ἢ φρασῶν. Ἐπίσης ἡ Ἰαπωνικὴ γραμματικὴ δὲν ἔχει προσατακτικὴν.

— Τὸ ὄνομα τοῦ Ἀτλαντικοῦ ὠκεανοῦ ἀρτεῖται στὸ ἔργον τοῦ Πλάτωνος περὶ Ἀτλαντίδος, τοῦ δὲ Εἰρηνικοῦ στὸ γεγονός δεῖ κάμποσες βδομάδες μετὰ τὴν ἔξοδον τοῦ Μαγγελάνου ἀπὸ τὰ ὁμώνυμῶν στενά, κρατοῦσε γλῶσσα καὶ γαλήνη στὴ θάλασσα.

— Τὸ σκότος γιὰ τὸ ὁποῖο μιλεῖ ἡ Βίβλος στὴν ἔξοδον τῶν Ἑβραίων ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, ἐξηκριβώθη ὅτι ἀφείλετο σὲ ὀλικὴ ἡλιακὴ ἐκλειψῆ, ποὺ ἐγίνε στὶς 17 Μαρτίου τοῦ 1335 π. χ. ἀπλ. τὴν ἡμέρα τῆς ἐξόδου.

— Τὸ αἷμα ἐνὸς ἀνθρώπου ζυγίζει 20 λίτρες.

— Ὁ μεγαλύτερος ζωγραφικὸς πίνακας τοῦ κόσμου εἶνε ὁ «Παράδεισος» τοῦ Τιτορέτου. Ἐχει πλάτος 84 ποδῶν καὶ ὕψος 34 ! Τὸ τεράστιον αὐτὸ τομπλῶ βρισκεται στὸ ἀνάκτορον τοῦ Δόγν, στὴ Βενετία.

— Ἡ Τράπεζα τῆς Ἀγγλίας, τὸ πρῶτον πιστωτικὸν ἴδρυμα τοῦ κόσμου, ἰδρύθη στὸ 1649.

— Ἡ μεγαλύτερα καμπίνα τοῦ κόσμου ἴταν — γιὰτὶ δὲν ξέρομε ἀν εἶνε ἀκόμα ἀφ' ὅτου ἐκπνήθη ὁ πολιορκητικὸς — ἡ τῆς Μητροπόλεως τῆς Μόσχας. Ἐζύγισε πάνω-κάτω διακοσίων τόνων !

— Ἀπὸ τὴν ἐποχὴ ποὺ ἀνεκαλύφθησαν τὰ περίφημα ἀδαμαντωματῆρια τοῦ Κίμπερλν (στὰ 1890) ἀπέδωσαν κατὰ μέσον ὄρον ἐτήσιον εἰσοδήματα 100 ἑκατομμυρίων φράγκων χρυσῶν.

— Ἀν μπορούσε νὰ φύγῃ τὴν ἴν Ἰανουαρίου 1927 μὲ ταχύτητα 50 χιλιομέτρων τὴν ὥρα ἕνα ἀερόστατον, θὰ ἐφθανε στὴ Σελήν τὴν 23 πν Νοεμβρίου τοῦ 2136.

— Ἡ ταχύτης τοῦ ἡλεκτρισμοῦ εἶνε τόσο μεγάλη, ὥστε θὰ μπορούσε νὰ κἀμῃ τὸ γῆρον τῆς γῆς ὅκτω φορὰς μέσα σ' ἕνα λεπτόν.

— Τὸ χρώμα τοῦ πένθους στὴν Περούια εἶνε τὸ καφετὶ ποῦ συμβολίζει τὰ ξερά, πεσμένα φύλλα, στὴ Μπουχάρα τὸ βαθὸν γαλανὸ ποὺ συμβολίζει τὸ ἄπειρον, στὴν Ἀβησσυνίαν τὸ σταχτὶ ποὺ θυμίζει τὸ χῶμα, στὴν Κίνα τὸ ἄσπρο, στὴ Βούρμα τὸ κίτρινον χρώμα τῶν φθινοπωρινῶν φύλλων καὶ στὴν Τσερκία τὸ λιλά.

— Ἡ μάχη τοῦ Βατερλώ διήρκεσε 6 ὥρες, τοῦ Σεντὰν 12 1)2 ὥρες, τοῦ Κραβελδὶ 9 ὥρες, τοῦ Μιχ-λα-Τοῦρ 10 ὥρες καὶ τῆς Ἄλμα 3 1)2 ὥρες. Συλλέκτης

ΤΕΧΝΗΤΑ ΔΟΝΤΙΑ ΣΚΥΛΟΥ

Ὅσως ὄχι μόνον οἱ ἄνθρωποι, ἀλλὰ καὶ τὰ ζῶα, πρόκειται πὰ ν' ἀλλάξουν τὰ δόντια τους ! Ἡ πρώτη ἐφαρμογὴ μιᾶς πλήρους τεχνητῆς ὀδοντοστοιχείας ἐγίνε στὸ Λονδίνο, ἀπὸ τὸν ὀδοντοίατρον κ. Μότσελν, ἐπὶ τοῦ γρηαίου τοῦ σκύλου Τζιμ. Τὸ σκυλὶ αὐτὸ μόνις ἐγήρασε, ἔχασε ὅλα του τὰ δόντια κ' ἔτσι στακόταν ἀδύνατον νὰ τραφῆ κανονικά. Ἡμέρα μὲ τὴν ἡμέρα ἄρχισεν νὰ ἐξανέλειται πρὸς μεγάλη λύπη τοῦ ἀφεντικοῦ του, ὁ ὁποῖος ἀπεφάσισε νὰ τὸν θεραπεύσῃ, ἐφαρμόζοντας καὶ σ' αὐτό, τεχνητὰ δόντια. Πρὸς τοῦτο, ἐχλωροφώρησε τὸν Τζιμ ἀφού τοῦ ἐβγάλε ὅλα τὰ παλαιὰ καὶ σάπια δόντια, τοῦ προσήρμασε ἐπιτηθεσιότατα μιὰ ὠραία τεχνητὴ ὀδοντοστοιχίαν.

Στὴν ἀρχὴ, ὁ Τζιμ στενοχωρήθηκε, ἄρχισεν νὰ γανγίξῃ δυνατὰ καὶ νὰ στειροφυρῆζῆ ἀνήσυχος μέσα στὸ σπύιν. Ἐννοεῖται πὺς ἡ ἀνησυχία του αὐτὴ δὲν βαστήξε πολὺ, γιὰτι μόνις πέρασε μιὰ ἐβδομάδα, ἄρχισεν νὰ συνειθίζῃ καὶ σιγά-σιγά ξαναβρήκε πάλι τὴν παλαιὰ του ὄρεξιν. Ἀρχισεν δηλαδὴ νὰ καλοτρώγῃ καὶ νὰ παχαίνει ὀκως καὶ πρῶτα.